

ROZGROMIAĆ (4) *vb impf*

rozgromiać (2), **rozgramiać** (2); rozgromiać *GosłCast*; rozgromiać : rozgramiać *PaprPan* (1:2).
Pierwsze o jasne; -gróm-, -grãm-.

praes [1 sg rozgrómiãm.] ◊ 3 sg rozgrómiã (1). ◊ *praet* 3 pl subst rozgrómiãły (1). ◊ *part praes act* rozgrãmiając (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: rozgramiać s.v. rozgromić.

1. *Rozbijać, rozpędzać, zmuszać do ucieczki* (1): [Rozgromiam/ Dissipo, disiicio, profligo, in fugam coniiicio. *Volck* Xxx4.]

a. *Pokonywać, zwyciężać* (1) :

W przen [kogo] (1) : Iuż poznãło męłtwo tve [Mikołaju Mielecki] to niecne pogańłtwo. [...] W bitwie pojedynkowej ręce zacne twoie/ [...] Wiele ich rozgromiãły y všpiły síłã *PaprPan* A4.

2. *Odpędzać; przenie* [co od siebie] (1) : Tãż iednã omieniona vćiechã [tj. że białogłowy są matkami] od ciebie/ Włzytkie zmãzy przenałza [tj. wybacza]/ rozgrómia od siebie/ Iãkãś wdźięcznã rołkołszã/ gdy potomłtwo miłé Ma nád włzytkie vćiechy/ Inadź y we złã chwilę. *GosłCast* 45.

3. *Rozpraszać, rozdzielać* [co] (2) : [żona *Putyfara*] rozniećcona Iãko kiedy iutrenkã náłtãie czerwona/ Rozgramiãjąc ciemności/ [...] Chce coś mówić/ niemogłã *GosłCast* 57.

rozgramiać *czym* (1):Ale on [Józef] iãko łkálny na morzu burzliwym/ Stãwi łie kãmieñ oftry/ wãłom popędliwym/ Szczekãnie odlotnych wód/ chrzybtem rozgramiãjąc/ Stãnãł mocno/ ná iéy té mowy nic niedbãjąc. *GosłCast* 59.

Formacje współrdzenne cf GROMIĆ.